

EL PASSAT DIVENDRES DIA 6 DE SETEMBRE, EL NOSTRE BATLLE, JOAN PUJOL, INICIAVA, AMB EL PREGO DE FESTES, LA FESTA MAJOR '85. UNA FESTA QUE NO VA COMENÇAR MASSA BE: L'ACTUACIÓ MES ESPERADA, LA D'EN LLACH, S'HAVIA D'AJORNAR, A CAUSA D'UNA AFONIA DEL CANTAUTOR CATALA, PER

AL DIVENDRES DIA 13. PERO QUE, EN TERMES GLOBALS, VA SUPERAR ELS "PRONOSTICS": PARTICIPATIVA, AMB ESPECTACLES DIVERSOS I ALGUNA INNOVACIÓ, COM LA DE LA CURSA DE VEDELLES. UNA FESTA EN EL DECORS DE LA QUAL ENS VAN VISITAR EN JOAN PERA, LA MARI SANTPERE I, ENCARA QUE AMB RETARD, EN LLUIS LLACH.

El divendres, al capvespre, el pregó del nostre batlle i el cercavila a càrrec del grup **Pam i Pipa** encetaven la Festa. Per la nit, en Pere Tàpies i la Marina Rosell suplien l'actuació d'en Llach, que no va poder venir a causa d'una afonia, però que actuaria el divendres dia 13. I el dissabte jornada esportiva: campionat de dòmino, partits de futbol i d'hàndbol, ... A mitja tarda, però, el ball infantil de disfresses a l'envelat, i a la nit, el tradicional ball del dissabte. I el diumenge, la marxa del **Cau** i la missa d'Eucaristia i, com no, les típiques sar-

danes, acte obligat en tota la Festa Major. L'actuació del Xou d'en Pera i de la Mari Santpere, el mateix diumenge a la nit, omplí de gom a gom l'envelat i feu disfrutar d'allò més a tots els assistents. I el dilluns després d'una jornada plena d'actes, el ball de fi de festa que posava punt i final a una Festa Major. Una Festa Major participativa i que va ser, més que mai "**FESTA**".

Però el dimecres hi tornava a haver, al pati de can Torrents una altra festa: aquesta per a celebrar la Diada Nacional de Catalun-

ya, l'11 de setembre...

I el divendres dia 13, just una setmana després del que estava en principi previst, Lluís Llach actuava a La Roca i omplia l'envelat de jovent. I ara sí que s'acabaven les festes.

Heus ací un reportatge, amb entrevistes i comentaris dels principals espectacles, del què ha estat aquesta Festa Major '85.

NOTA: la ressenya i comentaris esportius que es celebraren en aquesta Festa Major '85 els trobareu a la secció d'esports del present número.

Correfoc: Els Diables

A la gràcia de Satanàs arriben a La Roca un divendres "X" de setembre els diables de Can Sofre. Aquesta colla procedent de Badalona es posaven en contacte amb l'Ajuntament a través d'un dels diabòlics components.

Reunits el nostre batlle, el conseller de cultura i el "diabòlic" enllaç, es decideix: fer un gran esforç per la Vila de La Roca, però les forces del vent van impedir que aquesta actuació sortís en el programa de la Festa Major degut a la manca de temps i a un malentès de l'impres- ta; per això, dintre de les nostres possibilitats que en són evidents, (és a dir cap) els demanem de tot cor acceptin les nostres disculpes.

Però malgrat tot, aquell divendres el sol es va pondre perquè Can Sofre pogués fer la seva actuació de foc.

Davant d'un públic minoritari però selecte (com ho és la gent de La Roca) aquells homes vestits de foc ens deixaven les seves dances diabòliques i per un moment la plaça de l'Església es convertia en una petita espurna d'Infern.

La comitiva sortia cap a la carretera, el públic vibrava, el foc encegava la vista i el soroll ensordia les orelles; oer uns instants, la gent es deslligava de les seves pors i ballava

sota el foc, junt amb els diables.

Però, com totes les coses bones, els diables no són eterns i les seves flames s'anaven extingint, més que per un fet diabòlic, per una manca de pressupost.

I així, amb traca, fum i flames,

s'acomiadaven els diables, no amb un adéu, sinó amb un a reveure. Voldríem que aquest article acabés amb el soroll i la força dels nois de Can Sofre, però com que no pot ser us convidem a que ho pogueu presenciar l'any vinent.

Can Sofre

